

## Tankar inför projekt på Margaretegärdeskolan, IVprogrammet

Syfte

Att diskutera porträttbegreppet.

Bakgrund:

Avbildandet av enskilda individer har i århundraden skildrat och berättat om människors identitet och sociala ställning. Porträttmålaren i högreståndskretsar valde miljöer och komponerade sina bilder med attribut som kunde berätta om makt, tro och dygder etc.

Det rent dokumentära syftet med vilket man lät avspegla sig i en målning, på medeltiden, eller i ett foto för hundra år sedan känns avlägset oväsentligt. Målet är istället att skildra vad och hur beställaren vill bli framställd. Att manipulera betraktaren, eller eftervärlden, kanske undersåtar, Den Andre. En röd tråd verkar vara att den beställda porträttkonsten aldrig egentligen syftat till att visa upp någons nakenhet.

I porträttfotografens studio var det inget märkligt med att man fantiserade sig till en annan identitet. Så kunde till exempel den som ville framstå som militär ikläda sig en annans uniform. Det var vanligt att en enkel obemedlad kvinna, som inte ägde vackra klänningar, fotograferades i lånta fjädrar. De mediala kändisframställningarnas visuella kodspråk, drömbilden av kvinnan eller mannen vi vill vara, har uppenbarligen en lång komplicerat psykologisk tradition.

Jag hör positiven spela och tänker på porträttfotografen på Tivoli. Han har ett galleri av målade miljöer att bli porträtterad i, huvudet framstucket ur en pappfasad. Det är bara att bläddra. Förflytta bilden av sig själv till nya platser och identiteter...Smickra sig, förvåna sig. Få nya perspektiv på Självbilden.

Vi är vår fåfänga, i våra drömmar är vi våra drömmar....